

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 211.

Tolvte Session.

52de Møde.

Tirsdagen den 4de December Kl. 1.

(Forsfat.)

Tscherning (fortf.): Vel vare vi allerede iforveien komne saavidt, at vi betragtede Monarchiets Finantsminister som vor Banquier, vi vare komne saavidt, at han, indenfor en vis og meget snever Grænsse, var forpligtet til at honorere enhver Udbetaling for Kongerigets Regning, men vi havde dog seet flere Beviser paa, at vi ikke i vanstellige Dieblik kunde faae den Naadighed over vore Midler, som vi ønskede. Efter en lang og meget varm Forhandling derom, som det ærede Medlem for Mariager (N. Sager) fuldkommen rigtig har bragt i Erindring, kom vi endelig saa vidt, at Ministeren selv stillede et Gædringsforslag, som førte Oprettelsen af Reserveconden ind i Livet, og da vi erklærede os kun lidet tilfredse med denne bets Skikkelse, udtalte han, at han i det Dieblik ikke kunde staffe den anderledes, men han erkjendte tilfulde, at denne Reserveconds Bestemmelse var at udbrage fra Monarchiets umiddelbare Naadighed alle de Midler, som gik ud over 1,600,000 Rb. Det var det, der laae i selve Loven; det var det, man ønskede; men det kunde ikke flæe strax; vi ønskede dengang, at det strax maatte bringes til Udførelse, men vi bleve da gjorte opmærksomme paa, at den fuldstændige Gjennemførelse af dette System i en for høi Grad vilde svække Tællesmonarchiets finantsielle Magt, og dernæst blev der ogsaa sagt os — jeg formoder, for at

vi se hvor vigtigt det var for os, at Monarchiets Finantsminister havde disse Midler i sin Haand — at med hvor megen constitutionel Ret det end fra alle Sider maatte erkjendes, at de Midler, som ved vort Overtid lidet efter lidet vare komne til at staa inde i Monarchiets Kasse, hørte os fuldstændig til og vare at betragte som et simpelt Resultat af vor, det vil sige Kongerigets særlige, finantsielle Huusholdning, paa hvilke ingen Anden havde noget Krav ud over disse 1,200,000 Rb., der bleve betragtede som de Penge, der vare lagte hen, for at vor Banquier kunde fyldestgjøre de nødvendige Omsætninger for Kongerigets Regning — jeg siger, at naaget dette var tilfulde erkjendt, saa vilde Finantsministeren dog ikke vige tilbage for nogen Retserkjendelse, men dertimod beholde og udøve sin Magt. Han var Shandehaver af disse Midler og vilde gjøre dette gjældende, saa at vi kun kunde naae vort Maal, ved lidet efter lidet efter de Regler, som her bleve givne, at udbrage disse Summer af Monarchiets Kasse. Jeg skal strax bevise, hvor vigtigt det var, at denne Forholdsregel blev sat igjennem i det hele Omfang, og at den ikke blev forhindret derved, at man lod paany under saadanne Betingelser — Mangel paa Opgjelsesret siger jeg til — Midler blive staaende inde hos Finantsministeren. Det samme Efteraar, som om Foraaet Loven om Reserveconden var traadt i Virksomhed, indtraf uheldige Pengeconjuncturer. To forskjellige Love kom frem; for at høre paa de Vansteligheder ved Omsætningsforholdene, som da bestode. Den ene gik ud paa at deeltage i et almindeligt Foretagende, som blev fremmet paa Børsen; jeg troer med 450,000 Rb.